

Forslaget til navneloven indebærer således ingen ændringer i de principper, der gælder i samspillet mellem varemærkeindehaverens rettigheder og navnebærerens rettigheder. Der kan blive tale om en udvidelse af den personkreds, der kan bringe varemærkelovens § 5 i anvendelse, men der er ikke tale om en ændring i det juridiske grundlag for samspillet mellem de to love.«

Spørgsmål 38:

I henhold til bemærkningerne til lovforslaget afsnit 8, er de negative økonomiske konsekvenser af lovforslaget 2,3 mio. kr. i 2006 og 3 mio. kr. i de følgende år. Ministeren bedes udbyde, hvorfor gebyret ved navneændringer afskaffes og oplyse, hvordan den negative konsekvens skal finansieres.

Svar:

Ved den nuværende lov udstedes ca. 2.800 navnebeviser årligt. Der opkræves et gebyr på 3.000 kr. for de 1.000 af disse navnebeviser. Gebyret er fastsat ved lov.

Provenutabet finansieres i forbindelse med finanslovforslaget for 2006.

De resterende ca. 43.000 navneændringer er i dag skattefinansierede.

Skulle det nuværende gebyr være videreført, ville det resultere i en gebyrstruktur, der kan være vanskelig at forstå og gennemskue for borgerne. Da alle navneændringsansøgninger efter lovforslaget skal indgives til ministerialbogsføreren, og disse ikke på nuværende tidspunkt har et betalingssystem, vil et sådant system skulle etableres. Hertil kommer, at en gebyrordning også vil være kompliceret at administrere.

På den baggrund er det valgt slet ikke at gebyrpålægge navneændringer.

Såfremt der viser sig behov derfor, f.eks. hvis antallet af navneansøgninger stiger væsentligt mere end forventet, vil spørgsmålet blive overvejet på ny.

Spørgsmål 39:

Hvad er årsagen til, at regeringen ønsker med ændringsforslagene at hæve grænsen til 2000 i stedet for de oprindelige 1000, da ministeren i flere svar til udvalget har givet udtryk for, at grænsen på 1000 var rigeligt og fuldt ud dækkede de bekymringer, som der har været i befolkningen?

Svar:

I lyset af den senere tids udtrykte bekymringer om grænsen har jeg valgt at fremsætte ændringsforslag, hvorefter grænsen hæves til 2.000. Herved frigives kun ca. 160 navne. Jeg skal i øvrigt henvise til bemærkningerne til ændringsforslaget samt mit brev til Folketingets Retsudvalg herom af 10. juni 2005.

Spørgsmål 40:

Hvilke tungtvejende argumenter ligger der bag afskaffelsen af giftenavnet?

Svar:

Udgangspunktet for lovforslaget er, at den enkelte selv kan bestemme, hvilket navn den pågældende vil bære, medmindre der er stærke grunde til at hindre den pågældende heri. Jeg finder det ikke hensigtsmæssigt, at navnelovgivningen opererer med forskellige kategorier af navne med forskellige anvendelsesmuligheder. Hertil kommer, at ønsket om at videregive et navn erhvervet ved ægteskab, alene kan antages at være aktuelt, hvor bæreren har en sådan stærk tilknytning til navnet, at det opleves som en del af bærerens identitet. Dette navn bør derfor behandles på samme måde, som et hvilket som helst andet navn, som den pågældende har båret. Jeg skal henvise til betænkning 1446/2004 om Personnavne, s. 121-124, lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2. og mine svar på spørgsmål nr. 6, 8, 11, 12, 15, 17 og 37 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende L 27.

Spørgsmål 41:

Kan en konservativ minister se fornuften i Dansk Folkepartis kritik angående sidestilling mellem et papirløst parforhold og et ægteskab?

Svar:

Som jeg anførte i mit svar på spørgsmål nr. 6 fra Folketingets Retsudvalg, hvorved jeg kommenterede Dansk Folkepartis ændringsforslag, har jeg forståelse for de betænkeligheder, der kan være ved at liberalisere navnereglerne på dette punkt. Men som jeg også gav udtryk for, er det på baggrund af det høje antal af ugifte samlevende i Danmark (ca. 600.000 i 2003) og disses beskyttelsesværdige interesse i over for omverdenen at blive anset for en familie og herved styrke familiefølelsen, alligevel min opfattelse, at man også på navneområdet bør sidestille ugif-